

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਤੈਂਤੀਹ

ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੇਲੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ "ਮੋਹਰ": ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ 6 ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

Jeff Pippenger
2023-12-28

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ "ਮੋਹਰ" ਜੋ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਵੀ ਦਾਗ ਜਾਂ ਕਲੰਕ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੀਏ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੀਏ। ਤਦ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹੀ ਸੀ..."

"ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰੀ ਢਾਂਚਾ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛਾਪ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।" Testimonies, volume 5, 214, 216.

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਉਹ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, "ਹੇ ਰਾਜੇ, ਇਹ ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਕਾਇਮ ਕਰੇ, ਉਹ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਮਾਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੋਲ ਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ।" ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਂਦ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਨੋਰਥ ਨਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 6:15-17.

ਕਹਾਣੀ ਉੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਦੀ ਰੇਖਾ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੇਠਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਪੰਜ-ਪੱਖੀ ਗਠਜੋੜ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਨਿਆਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਂਦ ਦੇ ਤਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 6:24.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਧੋਖੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦਿਆਂ ਯਜ਼ੇਬਲ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਹਾਬ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਜ਼ੇਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਬਲ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਹਾਬ ਯਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਇਲਿਆਹ ਪ੍ਰਤੀ ਡੂੰਘੀ ਜੜੀ ਹੋਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਯਜ਼ੇਬਲ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਕਥਾ ਮੁੜ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ (ਜੋ ਇਲਿਆਹ ਸੀ), ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ ਉੱਤੇ ਮੱਤਵਾਲੇ ਹੇਰੋਦ ਨੇ ਸਲੋਮੇ (ਹੇਰੋਦੀਆਸ ਦੀ ਧੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹੇਰੋਦੀਆਸ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਮੰਗੇਗੀ। ਰਾਜੇ—ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਹਾਬ ਹੋਵੇ, ਹੇਰੋਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦਾਰਿਯੁਸ—ਅਸ਼ੁੱਧ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਚ ਰਾਹੀਂ, ਕਦੇ ਹੇਰੋਦੀਆਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਚ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪੰਜ-ਗੁਣੀ ਸੰਘਬੱਧਤਾ ਰਾਹੀਂ। ਪੀਲਾਤੁਸ ਵੀ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਯਾਜਕਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਯਹੂਦੀ “ਕਲੀਸੀਆ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਧੋਖਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਯ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਉਹ ਝੂਠ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਧੋਖੇ” ਅਤੇ ਉਹ “ਝੂਠ” ਜੋ ਇਸ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪਾਈ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਸਿਰ ਬਣਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਵਿੱਚ ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾ ਉਹ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰੂ ਘਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਧੋਖੇ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ-ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਬੰਧ ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, (ਉਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ ਇਕ ਸੌ ਵੀਹ ਸੀ।) ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:15.

ਪੈਂਟਕੋਸਟ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਹਾਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਰਿਯੁਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਝੂਠੇ ਪੁਰੋਹਿਤਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਨਬੀ ਹੈ। ਦਾਰਿਯੁਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੁਰੋਹਿਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਹਾਏ ਉਹਨਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਚਰਾਗਾਹ ਦੀਆਂ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ!” ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਚਰਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਲਈ; ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ,” ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। “ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਦੇ ਬਚੇ ਕੁਝੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਹੈ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਫਲਣ-ਫੂਲਣਗੇ ਅਤੇ ਵੱਧਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਚਰਵਾਹੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਨਾ ਡਰਣਗੇ, ਨਾ ਘਬਰਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਘਾਟ ਹੋਵੇਗੀ,” ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। “ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ,” ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ

ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਾਉਦ ਲਈ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਸ਼ਾਖ ਉਠਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਵੱਸੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: 'ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੀ ਧਰਮਿਕਤਾ।'" "ਇਸ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ," ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਿਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ, 'ਯਹੋਵਾਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆਇਆ'; ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਗੇ, 'ਯਹੋਵਾਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਸੀ, ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਲੈ ਆਇਆ'; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ।" ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੀਆਂ ਸਭ ਹੱਡੀਆਂ ਕੰਬਦੀਆਂ ਹਨ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਤਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਰਸ ਨੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਭਿਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੰਗਲ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਥਾਂ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਬੁਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਬੀ ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ; ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਲੱਭੀ ਹੈ," ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। "ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਸਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਧੱਕੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ," ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:1-12.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ "ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਲ" ਉਹਨਾਂ ਸੜਤਰਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਰਿਯਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਯਾਜਕੀ ਵਰਗ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਾ ਕੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਛੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸੜਤਰ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਆਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾ ਰੱਖਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਦੱਖਣੀ ਕੰਧ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੇਰੀ-ਛਿਪੇ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਇੱਕ ਉਹ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਦਿਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹ ਜੋ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਦਿਨ ਮੰਨਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਦਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਸਨ। ਦਾਰਿਯਸ ਦੀ ਠੱਗੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਯਾਜਕ ਵੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਸਿੰਗ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕਥਾ ਦੇ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਹੀ ਸਨ, ਤਦ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦਰਭ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਬਆਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ-ਵਾਟੀ (ਅਸ਼ਤਾਰੋਥ) ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਆਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸ਼ਤਾਰੋਥ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸੰਖਬੰਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਖੋਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਬਾਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਓ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾ ਬਚਣ ਪਾਏ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਸੇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਲ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:40.

ਉਸੇ ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੈਖੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੱਚਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਦੇ ਗਿਰਦ, ਜਾਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਮਦਿਰਾ-ਮਸਤ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਲੋਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਖੇ ਦੇ ਨਾਚ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਕੱਠਿਆਂ ਇਹ ਦੋ ਰੇਖਾਵਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਸ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਈਜ਼ੇਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਰੋਦੇਸ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਮੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਹੇਰੋਦ ਸਲੋਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਤਿਹਰਾ ਗਠਜੋੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਰਾਜੇ ਇੱਕ "ਘੰਟੇ" ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਲਪ-ਆਯੁ ਰਾਜ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ "ਘੰਟਾ," ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ "ਘੰਟਾ" ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਤੂੰ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕੋ ਮਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਮੇਮਣੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਮਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 17:12-14।

ਹੇਰੋਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਦਸ ਰਾਜੇ, ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਉੱਤੇ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ "ਇੱਕ ਘੰਟਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭਾਗ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ "ਘੰਟੇ" ਵਿੱਚ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਭਿੱਟ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ "ਘੰਟੇ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ। ਤਿੰਨ-ਗੁਣਾ ਸੰਘ ਉਸ ਪੈਖੇ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਖੋਲ੍ਹੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੇਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਰੂ ਘਾਉ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਵੀ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ

ਦਾ ਘਾਉ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-14।

ਸੰਸਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ—ਇਤਨਾ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ” ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। “ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇੱਕ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਵਾਕ-ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਸਹੀ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੂਠਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ) ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ-ਗ੍ਰਹਿ ਦੀਆਂ ਜਨਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਸੂਚਨਾ ਮਹਾ-ਮਾਰਗ” ਰਾਹੀਂ ਸੰਮੇਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖਾਂ ਤੱਕ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਰਿਯਸ ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਛਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਪਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀ ਦਾਵਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਲੋਮੀ ਦੇ ਕਾਮੁਕ ਨਾਚ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧੋਖਾ ਜੋ ਪਿਲਾਤਸ ਉੱਤੇ ਬੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਮਸੀਹ ਰਾਜਕੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਰੋਮੀ ਸੱਤਾ (ਰਾਜ), ਬਰੱਬਾ, ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਮਸੀਹ (ਝੂਠਾ ਨਬੀ), ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀ ਕਲੀਸਿਆ (ਜਾਨਵਰ)। ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਰਾਜਕੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ (ਰਾਜ) ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਝੂਠ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਦਾਰਿਯੁਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਾਰਿਯੁਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਝੂਠ ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਸਫਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਖੂਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਅਤੇ ਛਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ-ਦੌਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਉਸੇ ਦੋਹਰੀ ਧੋਖਾਪੜੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ।

ਧਾਰਮਿਕ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਲੋਕ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ; ਪਰ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੌੜੀ ਨਿੰਦਾ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਦੇ ਹਨ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਨੇ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਝਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਨ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤੜਫਾਅ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ, ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭੀੜ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ‘ਅਸੀਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ!’ ਉਹ ਚੀਕਦੇ ਹਨ, ‘ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ;’ ਅਤੇ ਉਹ ਝੂਠੇ ਗੱਧਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਾਪ ਉਚਾਰਣਗੇ। ਉਹੀ ਹੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਲਈ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਥਾਂ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 655.

ਜਦੋਂ ਪਰਥ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਧਾਰਮਿਕ ਅਗੂਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਅਗੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲਾਏ ਗਏ ਝੂਠ ਨਾਲ ਉਹ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਉਸੇ ਝੂਠ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ

ਭੇਗਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ” ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਢਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਰੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:13।

ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਉਸ “ਘੰਟੇ” ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਮ ਅੱਗੇ ਝੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

“ਸੱਬਤ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ, ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਸੱਚੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ‘ਤੇ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ‘ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।”

“ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਨਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬੱਝਬੱਝਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਲੈਣ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਜਾਲੀ ਸੱਬਥ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਦ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਖਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਦ ਜੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੌਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

“ਤੀਵ੍ਰ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਕਰ ਲੈਣਗੀਆਂ—ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਉਤਪੀੜਨ ਸਹੇ ਸਨ—ਤਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਥ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੇਵਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” Bible Training School, February 2, 1913.

ਉਹ “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਜੋ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੇ “ਘੰਟੇ” ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ, ਢਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂਤਰਤਾ ਉਹਨਾਂ “ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ” ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਜ਼ੇਬਲ ਅੱਗੇ ਘੁੱਟਣ ਨਹੀਂ ਟੇਕੇ।

ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਛੱਡ ਰੱਖੇ ਹਨ—ਉਹ ਸਾਰੇ ਘੁੱਟਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਹ ਮੂੰਹ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਨਹੀਂ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 19:18.

ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਮੂਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਜ਼ੇਬਲ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਉਲੇਖ ਉਸ ਬਾਕੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਸੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ), ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਵਰਗ “ਢਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਢਾਹੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ ਏਦੋਮ, ਅਤੇ ਮੋਆਬ, ਅਤੇ ਅੰਮੇਨ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਲੋਕ। ਦਾਨੀਏਲ 11:41।

“ਦੇਸ਼” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸ਼ “ਉਲਟੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ,” ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਉਲਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ “ਬਹੁਤੇ” ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮਿੱਤਰ, ਤੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ? ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰੁੱਤਰ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ; ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਕਿਰਕਿਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ 22:12-14.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੀ ਛਲਨਾ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ-ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਖੋਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਖੋਹ ਦੇ ਤਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਵੱਸ ਪਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 6:24.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਆਖਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਗਿਦਓਨ, ਬਾਰਾਕ, ਸੰਸੂਨ ਅਤੇ ਯਿਫ਼ਥਾਹ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਦਾਊਦ, ਸਮੂਏਲ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਲੱਗਾਂ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਾਟ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕੀਤਾ, ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਸਿੰਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕੀਤੇ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:32, 33.